10. இனியவை கூறல்

91. *இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறிலவாம்*
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்

உண்மைச் சிறப்பை அறிந்தவர் வாயிலிருந்து
இன்சொல் எனப்படும் வஞ்சனையற்ற
இனிமையான, அன்பும் அழகும்
இரண்டறக் கலந்த சொல்லே வெளிப்படும் !

92. *அகன்அமர்ந் தீதலின் நன்றே முகனமர்ந்து*
இன்சொலன் ஆகப் பெறின்

அகம் மலர்ந்து தானம் கொடுப்பதை விட
முகம் மலர்ந்து இனிமையாகப் பேசுவது
முத்திரை பதிக்கும் முத்தானப் பண்பாகும் !

93. *முகத்தான் அமர்ந்தினிது நோக்கி அகத்தானாம்*
இன்சொ லினதே அறம்

மலரும் முகத்தோடு இனிமையாகப் பார்த்து
மனப்பூர்வமாக இனிய சொற்களை அகம்
மலரக் கூறுவதே வாழ்க்கை நெறியான அறம் !

94. *துன்புறூஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்*
இன்புறூஉம் இன்சொ லவர்க்கு

இன்சொல் பேசி எல்லோரிடத்திலும்
இனிமையுடனும் கனிவுடனும் பழகுவோர்க்கு
இன்பத்தைத் தவிர வறுமை எனும் துன்பம் வாட்டுவதில்லை !

95. *பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு*
அணியல்ல மற்றுப் பிற

அடக்கமானப் பண்பும், இனிமையானப் பேச்சும்
அழகாய் மிளிரும் உயிர் அணிகள் !
அதை விடுத்து மற்ற அணிகள் எல்லாம்
அழகில்லா உடல் அணிகள் !

96. *அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை*
நாடி இனிய சொலின்

நல்லவற்றை நாடி – என்றும்
நன்மைகளையே விரும்பி இன்சொற்களே
நயந்து நாவில் வந்தால் தீமை தேயும் !
நல் வழி கண்டு அறம் தழைத்திடும் ! நன்மை வளரும் !

97. *நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று*
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்

நற்பயனைப் பிறருக்கு உண்டாக்கும் இனிய சொற்கள்
நவில்வோருக்கும் நல் இன்பத்தையும் கொடுத்து
நன்மையையும் நயத்தையும் நல்கும் !

98. *சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்*
இம்மையும் இன்பம் தரும்

சிந்தையில் அற்பத்தனம் எனப்படும்
சிறுமைத்தனமில்லாத இனிய சொற்களைச்
சிறப்புடன் பயன்படுத்துபவனுக்கு
சிறந்த இன்பம் கிடைக்கும் மறுபிறவியிலுமே !

99. *இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ*
வன்சொல் வழங்கு வது

இனிய சொற்கள் பிறர் பேசும் போது தனக்கு
இன்பத்தை வழங்கும் என்று உணர்ந்தவன்
இனிய சொல்லை விட்டு கடுஞ் சொற்களை
இன்ன பிறரிடம் பேசுவது ஏனோ ?

100. *இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்*
கனிஇருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று

இனிய சொற்கள் எத்தனையோ
இருந்தும் அதை விடுத்து எப்போதும்
இன்சொல் பயன்படுத்தாதவர்
இன்சுவையான 'கனி' இருந்தும் – 'காய்' கவர்பவரே !

20. பயனில சொல்லாமை

191. *பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்*
எல்லாரும் எள்ளப் படும்

ஏனையோரும் வெறுக்கும் அளவிற்கு
ஏசுகின்ற சொல்லைப் பயனற்றுப் பேசுபவரை
எல்லோரும் எள்ளி நகையாடுவர் !

192. *பயனில பல்லார்முன் சொல்லல் நயனில*
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது

பலர்முன் பயனில்லாத சொற்களைப்
பயன்படுத்திப் பேசுவது என்பது
பல காலம் பழகிய நண்பர்களுக்குப்
பலனில்லா தீமை புரிவதை விடக் கொடியது !

193. *நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில*
பாரித் துரைக்கும் உரை

பயனற்ற சொற்களையே ஒருவர் எப்போதும்
பரந்து விரிந்து பேசிக் கொண்டிருப்பதே
பயனற்றவன் அவனே என உணர்த்தி விடும் !

194. *நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப்*
பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து

பயனில்லாத பண்பில்லாத சொற்களைப்
பலர் முன் பகர்வது என்பது
பலரின் இன்பத்தைக் கெடுத்து – அவனுக்கே
பல நன்மைகளையும் நீக்கி விடும் !

195. *சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில*
நீர்மை யுடையார் சொலின்

பண்பின் சிகரத்தில் உள்ளவர்கள்
பயனில்லாச் சொற்களை பயன்படுத்தினால்
பல காலம் சேர்த்து வைத்த சிறப்பும், மதிப்பும்
பலமிழந்து அழிந்து விடும் !

196. *பயனில்சொல் பாராட்டு வானை மகனெனல்*
மக்கட் பதடி யெனல்

பயனற்ற சொற்களைப் பலமுறைப் பயன்படுத்தி
பயன் பெற நினைப்பவனை மனிதன் எனப்
பகர்வதை விட அவனை மனிதருள்
'பதர்' என்றே சொல்வதே பொருத்தம் !

197. *நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்*
பயனில சொல்லாமை நன்று

நயமில்லாத சொற்களைக் கூட
நல்ல பண்பாளர்கள் – சான்றோர்கள்
நவிலலாம் ! ஆனால் என்றும்
நற்பயனில்லாச் சொற்களைப் பயன்படுத்தாமலிருப்பதே நன்று !

198. *அரும்பய னாயும் அறிவினார் சொல்லார்*
பெரும்பய னில்லாத சொல்

அரிய பயனை அடைய முயலும்
அறிஞர் பெருமக்கள் எப்போதும்
பெரிய பயனைத் தராத சொல்லைப்
பெரிதாய்க் கருதுவர்; பயன்படுத்த மாட்டார் !

199. *பொருள்தீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருள்தீர்ந்த*
மாசறு காட்சி யவர்

மருட்சி இல்லாத தெளிவான அறிஞர்
மறந்தும்கூடப் பயனில்லாச் சொற்களை
மனதாலும் பயன்படுத்த மாட்டார் !

200. *சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க*
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்

சொல்லுகிற சொற்களில் எல்லாம் – என்றும்
சொல்லிக்கொள்ளும்படி பயன் அடைய வேண்டும் !
சொற்ப பயன் கூட இல்லாத சொற்களை
சொல்லிடக் கூடாது யாண்டும் !